

Και ἄνω ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων προσκυνῶν αὐτὸ εἰς τὰ μεσημβρινὰ τῶν Ἰνδιῶν. Δὲν ὑπάρχει χωρίον, δὲν ὑπάρχει ἀγρὸς, δὲν ὑπάρχει ὄρυζαν, ἔπι ὁ θεὸς οὗτος νὰ μὴ ἔχη ναῖδιον. Λατρεύεται δὲ ἰδίως ὡς θεὸς τῶν χωρίων καὶ τῶν ἀγρῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κ Ὑ ρ ι ο ς, καὶ μυριάδες ἀναθημάτων προσφέρονται καὶ

τάς 100 χιλιάδας τῶν ἐσκοτισμένων τούτων ἀδελφῶν μας καὶ νὰ φέρουν αὐτοὺς εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ ὀλόκληρος ὁ μέγας ἑκαῖνος πληθυσμὸς τῆς Ἰνδίας θὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸν θ' ἀναγνωρίσῃ Κ Ὑ ρ ι ο ν.

Ἡ Μικρὰ Ἀγγαῖα καὶ τὸ τσαί της.

προσευχῶν ἀναπέμπονται καθ' ἑκάστην εἰς αὐτὸν ὑπὸ λογικῶν καὶ ἀθανάτων ὄντων, ἀλλ' ἐσκοτισμένων τὸν νοῦν ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας καὶ ἀμαρτίας.

Εὐτυχῶς τὸ Εὐαγγέλιον ἤρξατο τὴν σωτήριον αὐτοῦ ἐργασίαν καὶ μεταξὺ αὐτῶν. Εὐρωπαῖοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἱεραπόστολοι κατώρθωσαν νὰ φωτίσωσι περὶ

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΑΙ ΤΗΣ.

Ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ μικρὰν κόρην παιζουσαν τὴν οἰκοδέσποιναν· δεικνύει δὲ λίαν σαφῶς πῶσον ἰσχυρὰ εἶναι τὰ γυναικεῖα αἰσθήματα καὶ τὸ ἐνστικτον, ἀκόμη καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Τὸ μικρὸν

κοράσιον είναι μικρογραφία τις τῆς γυναικός· ἀγαπᾷ τὰς κόβκλας τῆς, περιποιεῖται, τιμωρεῖ καὶ χαϊδεύει αὐτάς ἀπαράλλακτα καθὼς ἡ μητέρα τὰ τέκνα τῆς. Φαντάζεται τὸν ἑαυτὸν τῆς οικοδέσποιναν καθὼς τὴν μητέρα τῆς, καὶ τακτοποιεῖ τὰ ἐπιπλα τῆς κόβκλας τῆς· προσποιεῖται ὅτι μαγειρεύει, κάμνει ἐπισκέψεις μετὰ τῶν τέκνων τῆς, κτλ. κτλ.

Ἡ ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ παριστανομένη μικρὰ Ἀγλαία κρατοῦσα ἐπὶ τῶν γονάτων τὴν κόβκλαν τῆς πίνει μετ' αὐτῆς τὸ τσαῖον· φαίνεται δὲ ἐπίσης σοδαρὰ καὶ ἐνησχολημένη ὡς νὰ ἦτο μήτηρ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν τράπεζαν. Τὰ ὠραῖα ἐκεῖνα φιλιζάνια καὶ πιπέλλα εἶναι δῶρον τῷ πατρὸς τῆς. Ἡ ἀγαπητὴ τῆς μαμὰ ἠσθένησε· εἶναι δ' εἰσέτι κλινήρης, ἀλλ' εἰς ἀνάρρωσιν, καὶ εἰς ἀνταμιδίην διὰ τὴν καλὴν τῆς διαγωγὴν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τῆς παρεκάλεσε τὸν πατέρα νὰ ἀγοράσῃ δι' αὐτὴν τὸ ὠραῖον καὶ ὠφέλιμον τοῦτο παιγνίδιον. Ἡ Ἀγλαία εἶναι κατευχारीστημένη καὶ αἰσθάνεται ἑαυτὴν διπλάσιως ἀνταμειφθεῖσαν διὰ τὰς προσπάθειάς τῆς ὅπως ἐκτελέσῃ πάντα τῆς τὰ καθήκοντα εὐσυνειδότης, ὅταν οὐδεὶς ἐβλεπεν αὐτὴν. Ἡ δὲ ἀνταμιδίη ἦτο γλυκυτέρα, καθ' ὅσον δὲν περιέμενεν αὐτὴν. Ὅτε ἠσθένει ἡ ἀγαπητὴ τῆς μήτηρ ἔλεγε καθ' ἑαυτὴν, — « Ἄ, τώρα ἄς σηκωθῶ ἔνωρίς, καὶ ἄς ἀρχίσω καλὰ τὴν ἡμέραν. » Δὲν ἐφώναζε δὲ, ὅταν ἡ τροφὸς τὴν ἐκτένιζε καὶ ἐτράβα τὰ μαλλιά τῆς, καὶ μετὰ τοῦτο ἔκαμνε τὴν προσευχὴν τῆς παρακαλῶσα πρὸ πάντων τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ καλὰ τὴν μητέρα τῆς, ἔπειτα προσευμάτιζεν ἡσύχως, ἀφοῦ δὲ ἐτελείωνεν, ἐπορευέτο ἄνευ κρόθου πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός τῆς, καὶ τὴν ἐφίλει λέγουσα, « Θὰ ἦμαι καὶ σήμερον καλὴ, μαμὰ, ὥστε πρέπει νὰ γείνης καλὰ ἀκόμη γρηγορώτερα. » Μετὰ ταῦτα ἐπέστρεφεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ὅπου ἐμάνθανε τὰ ὀλίγα τῆς μαθήματα, ὕστερον δὲ ἐξήρχετο εἰς τὸν κήπον καὶ ἐπαίξει πάλιν ἡσύχως, ὅπως μὴ ἀνησυχῆσῃ τὴν μητέρα τῆς. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐξήρχετο εἰς τὸν περίπατον· τὸ ἐσπέρας δὲ ἔλεγε τὰ μαθήματά τῆς πρὸς τὸν πατέρα τῆς, ἐπεσκέπτετο καὶ πάλιν τὴν μαμὰ τῆς, καὶ ἐπλάγαζεν εἰς τὴν κλίνην τῆς ὀλίγον μετὰ τὰς ὀκτώ. Τοιαύτη ἦσυχος καὶ καλὴ διαγωγή ἔπρεπε ν' ἀνταμειφθῇ. Ἰδοὺ δὲ μετὰ πόσης χαρᾶς παίζει τὴν οικοδέσποιναν. Προσέχει δὲ παρὰ πολὺ νὰ κάμῃ ἀκριβῶς καθὼς ἡ μαμὰ τῆς, ὥστε νὰ δύναιται καὶ αὐτὴ νὰ καθῆται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τραπέζης καὶ νὰ διδῇ τὸν καφεὲ καὶ τὸ τσαῖον εἰς τοὺς γονεῖς τῆς, ὅταν ἠλικιωθῇ!

ὕπὸ Μ. Κ.

Ο ΑΘΕΟΣ.

Τίς ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι μᾶλλον ἀνόητος, μᾶλλον δυ-

συχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ὅστις εἶναι ἄθεος; Ἐδολώτερον δύναιται τις νὰ πιστεῦσῃ ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ὑπάρχει, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε, ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός, διότι αὐτὸς μὲν εἶχεν ἀρχὴν, θὰ ἔχῃ δὲ καὶ τέλος, ἐνῶ μὲ τὸν Θεὸν οὐδὲν ἐκ τούτων συμβαίνει. Ὅστις δὲν ἀναγνωρίζει τοῦτο εἶναι μωρὸς, διότι τί εἶναι ἀλογώτερον εἰς τὸν κόσμον παρὰ τὸ νὰ νομίζῃ τις, ὅτι ὀλόκληρον τὸ ἔξοχον καὶ ἄπειρον σύμπαν εἶναι ἀποτελεσματῆς τύχης, ἐνῶ βλέπει ὅτι διη ἡ ἐπιτηδεύτης τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν δὲν δύναιται νὰ κατασκευάσῃ ἐν ὄστρακον; Τὸ νὰ βλέπῃ τις ἀποτελέσματα ἄνευ αἰτίας, καλὴν διοίκησιν ἄνευ διοικητοῦ, κύκλον ἄνευ κέντρου, χρόνον ἄνευ αἰωνιότητος, δευτέρον τι ἄνευ πρώτου, πρᾶγμα, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἐννοῇ ὅτι πρέπει νὰ ἦναι ἔργον τιὸς ἄνευ ἀρχῆς, — ταῦτα πάντα εἶναι τόσον ἐναντία εἰς τὸ λογικὸν τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ὥστε ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἐννοεῖ τὴν ἀνοησίαν αὐτῶν, πρέπει νὰ ἦναι τῶ ὄντι κτήνος κατὰ τὴν διάνοιαν. Καὶ τοιοῦτος εἶναι δυστυχῶς ὁ ἄθεος. « Ὁ μωρὸς εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν ὑπάρχει Θεός. » Οὗτος εἶναι ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ. Τὸ πλάσμα λέγει ὅτι δὲν ἐπλάσθη ὑπ' οὐδενός, — ἡ γλῶσσα, ἥτις δὲν ἐδίδαξεν ἑαυτὴν νὰ λαλῇ, ὁμιλεῖ κατὰ τοῦ δωρησαντος εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν ταύτην, λέγουσα ὅτι τὸ ἦδη πλασθὲν ὑπῆρχε, ὁ δὲ πλάσας αὐτὸ ποτὲ δὲν ὑπῆρξε! Ἡ μωρία αὐτῆ εἶναι ἄπειρος ὡς τὸ σύμπαν, καὶ ἡμῶς δι' αὐτῆς ὁ διάβολος δὲν κατάρθρωσε πολὺ· διότι οἱ πειθόμενοι εἰς τοὺς λόγους τοῦ ὑπῆρξαν πάντοτε ὀλίγοι, ἐκεῖνοι δὲ, ὅτινες φαντάζονται ὅτι εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα νὰ σατυρίζωσι τοιοῦτοτρόπως τὸν Θεόν, περιμένοντι διπλάσιαν τιμωρίαν εἰς τὸν μέλλοντα κόσμον, καθόσον ἐκπληροῦσι τὰς λέξεις τῆς Γραφῆς, — αὐτοὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐμποδίζουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν. »

Τὰ γενέθλια

Οἱ Πέρσαι τὸ πάλαι ἐτίμων πλειότερον πάσης ἄλλης τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἕκαστος ἐγεννᾶτο τὴν ἡμέραν ταύτην ἐώρταζον δι' ἀφθονωτάτου συμποσίου, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ μὲν πλοῦσοι παρέθετον ἕνα βοῦν, ἕνα ἱππὸν, ἕνα ὄνον καὶ μίαν κάμηλον ἐψημμένα ὀλόκληρα εἰς κλιθάνους· οἱ δὲ πτωχότεροι παρεσκεύαζον μικρότερα ζῶα· ὥστε τὸ νὰ ἐωρτάζῃ τις διὰ συμποσίου τὰ γενέθλια εἶναι συνήθεια ἀρχαιοτάτη.